

gene, at vi er gaaet til en Ordning af denne Sag uden først at have Sagen ganske anderledes oplyst. Jeg savner fremdeles Handelsministeriets Redegørelse i saa Henseende. Jeg savner for Resten ogsaa Handelsministeren under disse Forhandlinger. Jeg vil ikke haabe, at han er syg. Sidst var han heller ikke til Stede under Forhandlingerne, det er maaske en Tilfældighed, men af den Slags Tilfældigheder, der ligner en Tanke.

Med Hensyn til Kommissionen skal jeg kun henvise til mine tidligere Udtalelser. Jeg mener fremdeles, at det vilde være det rigtigste at gaa den Vej. Idet jeg er enig med Ministeren i, at det kan være rimeligt at gaa til Ændringer paa dette Omraade, mener jeg fremdeles, at det var bedst at udvide Omfanget for Voldgiftsretternes Omraade og derigennem give Værger og Forældre Adgang til klage og faa en Sag paataalt, naar de finder, der er uheldige Ting til Stede. Det, mener jeg, vilde være fuldt ud tilstrækkeligt, og det er formentlig ogsaa den Vej, ad hvilken vi lettest kunde komme til Enighed. Som nævnt af Ministeren har der under Sagens Forberedelse været Tale om at lægge Afgørelsen af Tvistigheder hos Arbejdsanvisningskontorernes Bestyrelser. Men Forholdet er jo det, at ogsaa disse vælges kommunalt lige saa vel som den Myndighed, Ministeren her foreslaar. Nu er Arbejdsanvisningen en Sag for sig, men dette Spørgsmaal om Lærlingevæsenet kan medføre en hel Mængde Splid og Kævl, navnlig i Henseende til alle de økonomiske Spørgsmaal, og det er ikke heldigt at indføre alle disse Stridigheder i det kommunale Liv. Det tror jeg, at de allerfleste Kommunalfolk vil være enige med mig i, og jeg tror derfor, det var bedre, hvis vi under Forhandlingen kunde finde andre Former.

Jeg er enig i Ministerens Betragtning, at Lærlingene bør have højere Løn, end de har nu, men det er ganske urigtigt, hvad Ministeren her sagde, at det er almindeligt, at Lærlingene har en 2—3 Kr. om Ugen. Jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at hvis vi fik en Lønstatistik i dette Øjeblik, vilde det vise sig, at det almindelige er, at de faar en 3—4 Gange mere, end Ministeren siger. (Afbrydelse af Ministeren). Ja, pas nu paa med Statistik; der er sket betydelige Forandringer i denne Henseende, der er mange Steder, der er lagt paa. Dog har jeg den Opfattelse, at Lærlingene skal have mere i Løn, end de har nu, og jeg tror ogsaa, at alle

Parter vil være bedst tjente dermed. Men naar Ministeren siger, at de skal op paa, lad os sige det halve af, hvad Svendene faar, vil jeg dertil svare, at jeg føler mig overbevist om, at hvis en saadan Ordning gennemføres, vil det gaa ud over Lærlingene selv og over de Forældre, som gerne vilde have, at deres Sønner og eventuelt ogsaa Døtre skulde oplæres i et eller andet Fag; thi det bliver ganske sikkert en meget lille Kreds af Mestrene, der saa vil paatage sig det Hverv at uddanne Lærlinge. Den fremsatte Tanke hører til den Slags Ensidigheder, som det ikke vil være heldigt at faa for stærkt frem under Forhandlingerne.

Ministerens udtalte, at han havde faaet det Indtryk af de Udtalelser, jeg fremsatte som Ordfører for mit Parti og paa mit Partis Vegne, at de ikke paa nogen Maade udelukkede, at der vilde komme noget godt og frugtbart ud af Forhandlingen om dette Lovforslag. Det er fuldstændig rigtigt. Det fremgaar klart og bestemt af mine Udtalelser, at paa det Grundlag ønskede mit Parti at stille sig, samtidig med at jeg fremhævede de Punkter, paa hvilke jeg havde kritiske Bemærkninger at gøre. Naar Ministeren vil stille sig paa samme Forhandlingsgrundlag, er det min Overbevisning, at vi vil kunne opnaa et Resultat, som alle vil kunne slutte sig til. Det vil være særlig heldigt, at man faar et saadant Resultat; thi denne Lov skal være en Beskyttelseslov for Lærlingene og en human Lov, og det skal være en Uddannelseslov og en Lov, som Mestrene, hvad enten de er Handelsledere eller Haandværksledere, kan modtage med Fortrøstning til, at de under den kan uddanne dygtige Lærlinge og gode Svende.

Kofoed: Det er kun ganske faa Bemærkninger, jeg skal gøre paa dette Tidspunkt, idet de fremkomne Udtalelser ikke giver mig Anledning til udførlig Omtale. Med Hensyn til det Spørgsmaal, jeg fremdrog første Gang, jeg havde Ordet i denne Sag, hvorvidt Gartnerfaget kunde inddrages under denne Lovs Omraade, oplyste Ministeren, at Repræsentanter for dette Fag havde givet Tilslutning til, at en saadan Inddragelse fandt Sted. Det borttager en Del af min Frygt for, at der i dette Fag skulde være særlige Vanskeligheder for Gennemførelsen af saa bestemte Regler som dem, dette Lovforslags Paragraffer indeholder. Jeg udtalte i øvrigt yderligere, da jeg først omtalte dette